

צ'ון תורני שכ"ז

בעזרה"ת אֵלֶּה הַשְּׁלָח וְאֵלֶּה הַתְּנָחִים

גליון 681

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח' יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

ויאמר שלחני כי עלה השחר

מאבקו של יעקב עם שרו של עשו, מסתיים בבקשה ובתחינה של המלאך ליעקב: "ויאמר שלחני כי עלה השחר". כותב על כך בתרגום יונתן בן עוזיאל (בתרגום לשון הקודש): "מיום בריאת העולם לא הגיע זמני לשבח את הקב"ה עד עתה". נתאר לעצמנו שאדם מסוים מחכה לתור אצל פרופסור מפורסם המקבל קהל ברחבי העולם במרפאות מיוחדות. התורים אצלו נקבעים לפחות שנתיים מראש, סכום כסף עצום יש לשלם בכדי לקבל דיאגנוזה וטיפול אישי ומקצועי על ידו. לילה לפני שמגיע תורו של הפצינט שלנו, הוא מודיע לבני ביתו שהוא יוצא לכמה שעות ושלא ידאגו לו. מה קרה? הוא צריך לצאת לחסל חשבון קטן עם יריב מהעבר. זה הגיוני? אין לו זמן אחר לכך חוץ מלילה גורלי זה שהוא מחכה לו כבר שנתיים! כך מקשה המגיד מקאזיניץ בספרו "עבודת ישראל": זמנו של המלאך הגיע לומר שירה לאחר שנים רבות שהמתין וציפה לכך מבריאת העולם. לילה לפני כן לא מצא מה לעשות כי אם להתקוטט עם יעקב אבינו? ומשיב ה"עבודת ישראל" במתק לשון: מטרתו של היצר הרע בעולם היא להיאבק עם היהודי בכדי שיתגבר עליו, ינצחו, ויעלה לדרגה גבוהה יותר. מכיוון שיעקב אבינו עמד פעם אחר פעם במלחמה זו, כבש עוד שטח ועוד פיסה במלחמת היצר וזיכך את עצמו, הגיע הלילה הגורלי בו נערכה מלחמה סופית בינו למלאך. גם כאן ניצח יעקב אבינו והגיע לדרגת שלמות. התברר למפרע שנסתיימה לה משימתו של המלאך, ורק עכשיו הגיע זמנו לומר שירה. לכן אמר ליעקב: לאחר שראה ש"לא יכול לו... ויאמר שלחני כי עלה השחר". השמש זרחה והתורה מספרת: "ויבוא יעקב שלם עיר שכם". (במחשבה תחילה)

פנתח האה

יעקב אבינו ניצב מול אחד מערוצי נהר הירדן הנקרא "יבֶק", ומבקש לחצותו ולהגיע אל ארץ ישראל. הנהר נבקע מפניו, ודרך היבשה העביר הוא את נשותיו, ילדיו, בהמותיו ומטלטליו אל הארץ הנכספת.

בצדו השני של הנהר נותרו מספר פכים קטנים, יעקב אבינו חוזר לבדו אל מעבר לנהר בכדי להביא את אותם פכי שמן קטנים. יעקב נותר לבדו, ומתוך העלטה הגיח איש מסתורי והחל להיאבק עמו. מאבק איתנים התנהל בין השניים; התגוששות שהעלתה אבק עד כיסא הכבוד רק מאוחר יותר, כשעלה השחר, הבין יעקב שמדובר במלאך ולא סתם מלאך, אלא בשרו של עשיו לאחר ניצחונו של יעקב את המלאך מבשר לו המלאך על שינוי השם. המלאך נימק ליעקב, שטעם שינוי שמו מיעקב דווקא לשם ישראל הוא: "כִּי שְׂרִיטָה עַם אֱלֹהִים וְעַם אֲנֹשִׁים וְתוֹכֵל". מה הפירוש "כִּי שְׂרִיטָה"? מסבירים חז"ל (בראשית רבה): "נתגוששת עם העליונים ויכולת להם". כלומר, השם ישראל מבטא את יכולתו של יעקב להתגושש אפילו עם מלאכים, ואף לנצחם. וצריך להבין, הלוא השם "ישראל" לא תואם לקונספט שהרי רומז הוא רק ליכולתו של יעקב להתגושש (כִּי שְׂרִיטָה) - לא ליכולתו גם לַנִּצָּח (ותוֹכֵל)? תקשיבו לסוד אדיר. שם מבטא מהות (שם משמאל). בשמו החדש של יעקב התורה בעצם מבקשת לציין את מהותו - ומהותו, "בני ישראל". מסביר הגרב"מ אזרחי שליט"א (ברכת מרדכי): "מהותו של יעקב היא שְׂרִיטָה". ה"תוֹכֵל" הוא הסייעתא דשמיא". כאן טמון סוד הצלחתו של יעקב אבינו - ושלנו. יעקב לא שאל את עצמו: "איך אני אוכל לנצח מלאך?". בידו היה רק להילחם על האמת, בזה הוא התרכז, וזה מה שהוא עשה. והתוצאות משמים לא איחרו לבוא. הוא גם ניצח במאבק. אנחנו נקראים "בני ישראל". כאבינו ישראל, גם אנו נלחמים מדי יום עם היצר הרע - שהוא השטן, שרו של עשיו. ומאבינו למדנו, שחובתנו - ובכוחנו! - להיאבק ולהילחם על הערכים שלנו ולא להתפתות להבלי היצר הרע, ולא להשגיח על התוצאות, כי המאבק (שְׂרִיטָה - ישראל) באחריותנו - התוצאות (ותוֹכֵל) בידי שמים! וכשנלחם, בעזרת ה' גם נצליח.

שמשון אליעזר פוקס

שבת שלום

זמני השבת
הדלקת נרות
מוצאי שבת
5:17 4:14
ט"ז לשמור על קדושת חג'יון
אין לקרוא בשעת התפילה
ל"ת: 5:49

אָהַל הַחַיִּדוּשׁ

הדלקת נרות במסיבת חנוכה ובבית הכנסת נהגו כל ישראל, שמברכים ומדליקים נרות חנוכה בבית הכנסת כדי לפרסם את הנס. ומנהג זה נפסק על ידי מרן השלחן ערוך (בסימן תרע"א), וכן נהגו בכל התפוצות. ובכותל המערבי, גם כן נהגו להדליק נרות חנוכה בין תפלת מנחה לתפלת ערבית. ופעמים רבות כיבדו בהדלקת הנרות את גדולי הדור, כדי לפרסם יותר את הנס, וכמה פעמים הוזמן מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל להדלקת נרות חנוכה בכותל המערבי, ועל אף שהיה זמנו יקר מאד בעיניו, בכל זאת מצא לנכון להדליק שם נרות חנוכה לפרסום הנס.

ומכאן יצאו לדון גדולי דורינו, לגבי מסיבות חנוכה שנעשות באולמות וכדומה בלילות חנוכה, ומשתתפים שם קהל רב ומביאים לשם תלמידי חכמים שישמיעו דברי תורה ומוסר לחזק את העם בתורה ובקיום המצוות. האם רשאים להדליק שם נרות חנוכה בברכה או לא. ושורש הספק בזה, הוא משום שיש אומרים שמנהג ההדלקה הוא דווקא בבית הכנסת, מפני שבית הכנסת דומה קצת למקדש ששם אירע הנס, אבל במקומות שאינם בית כנסת, אי אפשר להדליק.

ולמעשה מרן הגאון רבי שלמה זלמן אוירבעך זצ"ל פסק שאין לברך על הדלקה כזו, מפני שעצם ההדלקה בבית הכנסת אינה מפורשת בגמרא, ורק היא מנהג קדמון שנהגו בו עוד מזמן הגאונים, ולכן נהגו גם לברך על הדלקה זו בבית הכנסת, אבל במקומות שאינם בית כנסת אי אפשר לברך.

רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל פסק, שאפשר להדליק נרות ואף לברך על ההדלקה במקומות אלו, מפני שיש בהדלקה זו פרסום הנס גדול, וגם יש אנשים שאינם מדליקים בבתיהם, ולכן הנהגים להדליק בברכה במקומות אלה, יש להם על מה שישמכו. (חזון עובדיה עמוד מז)

אהל לחידוש חידושים ופג'נים לשולחן השבת

"הצילני נא מיד אחי מיד עשו"

נכנס יהודי לכ"ק האדמו"ר מבעלז – רבי אהרן זצ"ל ושפך לפניו את לבו: יש לו בן שעד עכשיו היה מהמצויינים בלימוד, בתפלה ובהתנהגות, והנה לאחרונה הבן פשוט איבד את הבנתו ולא מסוגל לקלוט שום דבר בלימודיו. נאנח האדמו"ר ואמר: "תבדוק מי הם החברים שלו". האבא נדהם למשמע אוזניו, שכן ידע כי חבריו של בנו היו רק תלמידים מצויינים ומבתיים טובים. הלך לברר ואכן שמע שחבריו רק ילדים טובים. חזר האב לאדמו"ר ופרץ בבכי: "רבי הושיעני!! חזר שוב הרבי ואמר: "אנא תברר ותבדוק מי הם החברים של בנך". מעשה זה חזר בשלישית, ואז החל האב לעקוב והבחין בבחור מסוים שמתרועע כל היום עם בנו. החל האב לברר יותר על אותו חבר וגילה כי בחיצוניות נראה אותו בחור מצוין אבל תוכו רקוב". נכנס האב לאדמו"ר לדווח לו שזו באמת הסיבה... אמר לו האדמו"ר: אנחנו מבקשים כל בוקר: "והרחיקנו מאדם רע, מיצר הרע, ומחבר רע", ואחרי כן מבקשים שוב "ביהי רצון" על "חבר רע". למה צריכים לבקש פעמיים על כך? אלא ללמדנו שכדי להינצל מחבר רע (שפעמים רעתו מוסתרת) לא די בתפלה אחת אלא צריך להתחנן ולבקש שוב ושוב, ורק ע"י תפלה כזו אפשר להינצל.

"אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה".

עמד לו החנווני בחנותו הגדושה, לפתע חמק נער פנימה וחטף משם אגוז אחד וברח. הסוחר התחיל לרדוף אחר הנער כדי להציל את אגוזו, אך הנער היה זריז ממנו וברח מרחוב לרחוב ומסמטה לחברתה, לאחר מרדף מתיש של כחצי שעה התייאש הסוחר וחזר לחנותו. משנכנס חשכו עיניו, החנות היתה ריקה לגמרי לא נשאר בה אפילו גרגיר סוכר. התברר לו שנפל לתרמיתו של הגנב, הנער הגנב לא היה אלא שליח של הגנב המחוכם, ובעבור פרוטה דלה הסכים לגנוב את האגוז, וכך הטמין מלכודת לחנווני שהוא ירדוף אחר הנער, ובשעת המרדף עשה את אשר זמם ורוקן את החנות מכל וכל. בשיטה זו עובד גם היצר הרע – אומר הידברי ישראל, לפעמים הוא מביא לו נפילה קטנה, אך לא את הנפילה הוא צריך, אלא העצב והשברון שיבואו בעקבותיו, וכך יפילו יותר ויותר עד שישאר נקי מנכסיו. אילו היה אותו חנווני חכם, היה אומר: וכי רק בעבור אגוז אחד אשאיר את החנות בלא שמירה? אפקיר את הנער עם האגוז, אך את סחורתי לא אפקיר! כך צריך האדם לומר ליצרו, יערב לך ויבושם לך עם ה'הצלחה' שלך, אך אני לא אפול במלכודת ואמשיך לשמור על מה שיש לי. ואדרבה, כשאתחזק יותר ויותר עם מעשים טובים, אוכל לתקן גם את מה שנכשלתי. על פי זה הוא מסביר את הפסוק: אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו, שאם הצליח היצר להכות את האדם ולהכשילו בדבר אחד, לא אתחיל לחשב ולהתעצב על מה שקרה ולתת ליצר הרע להפילני לגמרי, אלא אמשיך בשלי כדי ש'והיה המחנה הנשאר לפליטה', אמשיך לשמור שמה שיש לי ישאר לפליטה, ומה שעבר יתוקן ממילא.

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8566615
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל המעשה

"וירא יעקב מאוד ויצר לו".

ירא היה שיועיל לעשו זכות שכיבד אב ואם, והוא לא קיים כבר עשרים שנה (דעת זקנים מבעלי התוספות). 'כיבוד הורים' היא מצוה כל כך גדולה, שיכולה היתה לגרום שיעקב הצדיק ייפול ביד עשו הרשע, חלילה. וכיון שמידה טובה מרובה ממידת פורענות – על אחת כמה וכמה שבכוח מצוה זו להציל את הצדיק מפני הרשע. מעשה שאירע באחת המשפחות בישראל. יום אחד הגיע הסבא, שהיה ניצול שואה, לביקור אצל בני המשפחה. בזמן הביקור נוכח הסב במחזה שמאוד לא מצא חן בעיניו. היה זה כאשר האמא בקשה מאחד הילדים להוריד את פח האשפה, וזה הגיב: "למה דווקא אני?". גם כאשר קראה לשני ולשלישי, נשמעו תגובות דומות. הרביעי כבר היה מתוחכם יותר, וביקש מאמו להטיל 'גורלי' בין הילדים... הסבא שהצטער לשמוע את תגובות נכדיו לנוכח בקשת אמם, קרא לכל הילדים, הפשיל לעיניהם את שרוול חולצתו, ואמר להם: "אתם רואים כאן את המספר הזה שצורב כאן על היד שלי? כולכם יודעים שזה הסימן שהייתי באושוויץ. עכשיו אני רוצה לספר לכם סיפור, ותשמעו טוב את כל הפרטים: כשהנאצים ימ"ש כבשו את הכפר שלנו, הם החליטו לא להמתין עם הסלקציה עד להגעה לאושוויץ, אלא לבצע אותה כבר בכפר. יחד איתם הגיעו גם שתי רכבות, אחת חנתה בצד ימין והשנייה בצד שמאל". "כל היהודים תושבי הכפר הובלו אל מקום חנייתן של הרכבות, ותנועת ידו של המפקד הנאצי הורתה לכל יהודי לאיזו רכבת עליו להיכנס, הימנית או השמאלית, כשהיהודים האומללים שהופנו לכל אחת מהרכבות לא היו מודעים ליעד אליו הם מובלים. כשהגענו אמי ואבי וכל הילדים אל מול אותו נאצי, עשה הארור הזה סימן לאבי לצד ימין, ולאמי ולכל הילדים סימן לפנות שמאלה". "זה לא הזמן לתאר את מה שעבר עלינו בהיפרדנו מאבינו היקר, את הבכיות והייללות, שעדיין מצלצלות באוזניי, במיוחד לאור העובדה שהיינו משפחה מלוכדת מאוד. כשהיינו כבר בתוך רכבת המוות, פתחה אמי את החבילה שלקחה איתה מהבית עם מעט הדברים שהיה מותר להוציא, והבחינה לפתע שהתפילין של אבא נמצאות בחבילה. בגלל המהירות והחופזה שבה נפרדנו שכח אבא לקחת את התפילין, ועתה הוא לא יוכל להניחם". "אמא חשבה לרגע מה לעשות, ואח"כ פנתה אלי ואמרה: "כיון ששתי הרכבות עדיין עומדות במקומן, אנא ממך, רוץ אל הרכבת השנייה, מסור לאבא את התפילין וחזור אל הרכבת שלנו". "אינני יודע כיצד היה לי אומץ לעשות זאת, כיון שהייתה בכך סכנה גדולה. החיילים הנאצים עמדו בין הרכבות, וכל מי שהסתובב שם היכוהו עד מוות. בכל זאת, החלטתי לשמוע בקול אמי. בחסדי שמים מרובים, בניסי ניסים, רצתי לעבר הרכבת השנייה, עם התפילין הקדושות בידי, בסמוך לעמלקים הרשעים וכלביהם האיומתניים, וכאילו הייתי בלתי נראה. בס"ד הצלחתי לעלות לרכבת הימנית שהייתה דחוסה ביהודים רבים, והתחלתי לחפש את אבי. לקח לי קצת זמן עד שמצאתי אותו, ומה שקרה באותם רגעים קבע את גורל חיי". ברגע שמסרתי לו את התפילין ועמדתי לחזור אל הרכבת שבה היו אמי ויתר הילדים, לפתע נסגרו דלתות הרכבת... הרכבת החלה לזוז ממקומה בעוד אני עומד בה לצד אבי, ואילו אמי ואחי נמצאים ברכבת השנייה שגם היא פתחה בנסיעה... ומה קרה לבסוף? – התברר שכל מי שהופנה לרכבת הימנית – נשלח לעבודה,

והרכבת השמאלית הכילה את המובלים למוות! מהרכבת של אמי, אחי ואחותיי, שבה הייתי בתחילה, לא נותר אף אחד בחיים. ואילו אני, שהזדרזתי לשמוע בקול אמי, ועברתי לרכבת השנייה, ניצלתי". הסבא פנה לנכדיו, ואמר להם: "עכשיו תחשבו מה היה קורה אילו הייתי אומר לאמי: 'אמא, למה דווקא אני?... אולי תשלחי את התפילין לאבא עם ילד אחר?...', הרי ברור שאם הייתי אומר כך, לא היינו כאן היום... רק מפני ששמעתי לבקשתה של אמי ועשיתי את רצונה באופן מיידי, חל עלי השפע הטוב של המצווה, והתקיים בי: 'למען ייטב לך והארכת ימים' – כך גם אתם נכדי החביבים, אל תסרבו אף פעם לאמא ולדבריה; אם היא מבקשת להוריד את הפח או כל בקשה אחרת, אל תתווכחו ותטענו 'למה אני?', אלא תשיבו מיד 'הנני!!' (ופריו מתוק)

"תזמין מונית, אנחנו נאחר לחתונה", צעקה אשה לבעלה בעודה מתארגנת במהירות. הבעל מצידו השתדל להזדרז וכשהמונית צופרת למטה עמדו שניהם בפתח הבית והתארגנו לנעול. בשניה האחרונה חמקה חתולה לבית פנימה. האשה ירדה למונית והסבירה שבעלה "אומר שלום לאמא שלו שנותרה בבית" (בכדי שהנהג לא יחמוד לפרוץ לביתם). והבעל המסכן רדף אחרי החתולה זמן רב בבית, מחשש לשלומה של התוכי שלהם. רבע שעה חלפה והבעל נכנס מזיע כולו למונית: "סליחה שלקח לי כל כך הרבה זמן. המרשעת הזו התחבאה מתחת למיטה, הייתי צריך לדחוף אותה החוצה עם מטאטא, כשתפסתי אותה סוף-סוף עטפתי אותה עם שמיכה כדי שתפסיק לשרוט ולנשוך אותי, וזרקתי אותה לגינה. אני מקווה ששם היא תישאר כל חייה".

הנהג התעלף...

קצת מאתנו

"כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים"

פירש רש"י "שמא משהבטחתי התלכלכתי בחטא ויגרום לי להמסר ביד עשו".
 יראת החטא של יעקב אבינו היא שגרמה לו לפחד מעשו אחיו, ותמהים אנו: וכי אלו חטאים היו לאותו צדיק? מבאר הרמב"ן "אבל הכל מיראת חטא כי דרך הצדיקים לירא תמיד. והיה מתיירא אולי אפילו משיצא משם חטא בבואו בברית עם לבן עובד עבודה זרה, או בדבר אחר". אנו איננו מסוגלים להבין, מהו החטא בכריתת ברית עם לבן, אולם יעקב אבינו חושש גם מכך, הוא מפחד גם מן הפגם הקטן ביותר ואף משגיאות זעירות העלולות לקרות בשוגג. להלן סיפור המיחוס לרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב ששימש כחזן בסליחות, פעם אחת הרגיש, כי תפילתו אינה מתקבלת כתמיד, ולאחר אמירת הסליחות יצא לטייל ברחובות ברדיטשוב, כדי לחשוב, מה ביכולתו לעשות, ומבלי משים נשאו אותו רגליו עד לשכונת העוני בעיירה. בעודו מסתובב שם, הבחין באור גדול הבוקע מאחת החורבות, בקדושתו הבחין, כי אין זה אור רגיל שמקורו בנרות, אלא אור רוחני, שיסודו בהררי קודש, והוא מיהר לנקוש על דלת הבית. למשמע נקישותיו נפתחה הדלת בידי אשה, ומיד כאשר הבחינה באורח, שניצב בפתח ביתה הבינה, כי הרבי בא להוכיח אותה. בו במקום התחילה לבכות מרה, ותוך כדי בכי אמרה: "רבי קדוש, אמנם חטאתי, אך האמן לי שכבר שבת בתשובה שלימה, וגם סבל רב עבר עלי בשל אותו חטא". רבי לוי יצחק המתין, עד שפסקה מלבכות ורצה לדעת מה היה החטא שלה. האשה סיפרה כי התגוררה עם הוריה ויום בהיר פקד אותה אסון כבד בפטירת ההורים ונשארה בודדה בעולם, והיא כבת שבע עשרה שנים בלבד. במציאות חדשה זו, היא נאלצה לדאוג לפרנסתה בכוחות עצמה בעשיית גבינות מהרפת שבבעלות הפריץ. היא ביקשה מהפריץ להאריך את החוזה, אך הלה היתנה זאת בכך שתפרוץ את גדרות הקדושה ותשהה בביתו. מיד ככששמעה זאת ברחה לביתה. "אתה מבין רבי", התפרצה האשה שוב בבכי עז, "סבלתי כה רבות בגלל החטא שלי שגרמתי להכשיל בני אדם, אולם חזרתי בתשובה גזוטי את שערות ראשי, ומקווה אני, שהקדוש ב"ה סלח לי". "ומה עשית עם השערות?", שאל הרב. "שרפתי את כולן מלבד תלתל אחד בודד שהשארתי, ובכל פעם שאני מרגישה מרירות, אני מוציאה את אותו תלתל שיער, ואומרת: 'רבש"ע, אתה צודק, הצרות עוברות עליי בשל חטאי'. יצא ר' לוי יצחק לרחוב ונשא עיניו לשמיים ואמר: 'רבש"ע, הנך יכול להניח בכף מאזניים אחת את כל הקטרוגים, וגם את השטן בכבודו ובעצמו, ואילו בכף השניה אבקש שתניח רק את התלתל הזה, ובטוח אני שיטה את הכף!!!'. (פניני עין חמד)

לרפואה שלימה
סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו

 לבריאות ברכה והצלחה
אברהם בן נקדם ניסן הי"ו
 וכל משפחתו א.מ.ן

שיעור בפרשת שבוע
 מהרב **שמשון פוקס שליט"א**
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
 בביכנ"ס **אור אבנר**
 רח' **משה דיין** קרית הסביונים **יהוד**
מנחה - בשעה 16:10

בית הכנסת
"עולי בבל"
 ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל

שחרית - 7:30
מנחה ערבית - 16:10
שיעורי תורה מידי יום
לאחר ערבית
 יום א' ב' ה'
 רב בית הכנסת
 הרב יהונתן אמדי שליט"א
 יום ג'
 הרב **שמשון פוקס שליט"א**
 יום ד'
 הרב **נאור דרשני שליט"א**
 יום ה' -
 הרב **רפאל עגיב שליט"א**
בשעה 19:00
"יש קונה עולמו בשעה
אחת"
שימו לב <<<<

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
 לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
שאל סאלם בן גיט ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
טוביה שרבי בן נוימה ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
 רח' דוד אלעזר 18
תפילת שחרית 6:30
מנחה וערבית (סמוכות) 16:00
שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית
 יום א' - הרב **שמשון פוקס שליט"א**
 יום ב' - הרב **הגאון אברהם הכהן שליט"א**
 יום ג' - הרב **רפאל עגיב שליט"א**
 יום ד' - הרב **בן יאבו שליט"א**
 יום ה' - הרב **שלום אטלן שליט"א**

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00